

SYSSLINGEN

Medlemsblad 3, 2021 Årgång 28
ISSN 2003-3109

Ordföranden har ordet

När ni läser detta har sommaren passerat och det ser ut som om vi äntligen kan starta upp vår verksamhet.

Under coronan har vi ju inte kunnat träffas, men medlemmarna i läsgruppen har varit flitiga med att hjälpa varandra. I vanlig ordning har Susanne varit duktig med att sammanställa vår tidning.

Jag läser alltid mycket, men under pandemin har jag hunnit läsa mera än vanligt. Jag kommer att dela med mig med flera boktips i kommande nummer av Sysslingen.

Arkiv Digital har under pandemin bjudit på mycket bra digitala föredrag. Även Genealogiska föreningen och Stockholms stadsarkiv har bjudit på en del digitala föreläsningar, men i övrigt har det varit mycket lugnt på släktforskningsfronten.

Själv har jag tillbringat mycket tid med korrekturläsning av våra filer samt att registrera poster till ”dödskivan”.

Sveriges dödbok nr 8 kommer troligen ut före årsmötet och vi hoppas att kunna erbjuda den till våra medlemmar till rabatterat pris.

Välkomna tillbaka till en ny släktforskarhöst!

Anita Järvenpää

Föreningens adress:
Muskötvägen 2
184 60 Åkersberga

Styrelse:

Ordförande	Anita Järvenpää	070-629 25 32
<i>e-post:</i>	<i>anita.jarvenpaa@telia.com</i>	
Vice ordförande/ Sekreterare, <i>e-post</i>	Christer Lind	08-541 310 75
	<i>ch2.lind@roslagen.be</i>	
Kassör	Ingall Hallberg	070-954 62 33
<i>e-post:</i>	<i>ingallhallberg@telia.com</i>	
Ledamot	Torbjörn Claar	070-884 81 23
<i>e-post:</i>	<i>claar@telia.com</i>	
Ledamot	Tore Österman	070-542 05 05
<i>e-post:</i>	<i>toreosterman@gmail.com</i>	
Ledamot	Dick Fagerqvist	070-354 13 70
<i>e-post</i>	<i>dick.fagerqvist@gmail.com</i>	
Ledamot	Susanne Fagerqvist	070-722 14 12
<i>e-post</i>	<i>sysslingen@hotmail.com</i>	

Medlemstidningen Sysslingen utkommer med 4 nr/år
Bidrag kan sändas till redaktören, Susanne Fagerqvist,
Murkelvägen 137, 184 34 Åkersberga, tel. 070-722 14 12

Ansvarig utgivare: Anita Järvenpää
E-post: sysslingen@hotmail.com, eller
info@roslagen.be

Hemsida: blogg.roslagen.be

Hemsideskonstruktör: Ann Lundgren, Olle Keijser

För signerade bidrag ansvarar författaren.
Citat får göras ur Sysslingen om källan anges.

Medlemsavgift

Avgiften är 125 kronor per medlem och år och 25 kronor
för medlem under 25 år. Betalas till föreningens
plusgirokonto: 448 57 91-0
Glöm inte att ange namn, adress och e-postadress.

Innehåll

Ordföranden har ordet.....	1
Redaktionen har ordet.....	2
Tidens kalender 1937.....	3
BOKTIPSET: Immanuel Nobel & Söner6	
Byråkratiskt hinder.....	7
Släktinformation med punsch under eken.....	9
Gustaf Frödings sista bostad.....	10
Antavla Gustaf Fröding.....	11
Sysslingens datum för 2021.....	12

*Nästa nummer av Sysslingen
kommer i november 2021
Manusstopp den 24 oktober 2021*

Redaktionen har ordet

Nu när hösten är här har vi åter mer tid att sitta inomhus och leta information om våra och andras förfäder. Måste ända säga att jag gillar hösten med de fantastiska färger träden visar.

På tv går nu också några spännande program där vi får ta del av olika kända personers släkter. Sedan har vi även programmet ”Det sitter i väggarna”. I ett tidigare avsnitt var dom i Skebo bruk och där har vi massor av släktingar. Tyvärr ingen som har bott i herrgården.

I detta nummer hittar ni flera bra artiklar mest från våra trogna skribenter. Har som vanligt få artiklar liggandes inför nästa nummer så har du något spännande eller roligt att berätta skriv gärna ned det och skicka det till mig. Behöver inte vara några långa utläggningar. I nästa nummer kommer även kallelse till höstmötet.

Redaktören

Tidens kalender 1937

Carl-Uno Sjöblom har skrivit av nedanstående artikel som han hittade i Tidens kalender 1937. Mycket i artikeln gäller fortfarande idag.

Anita Järvenpää

ATT FORSKA I SLÄKTEN

Carl-Fredrik Corin

Släktforskningen här i Sverige var till att börja med något som endast berörde de adliga släkterna. Då Gustav Vasa företog sin bekanta reduktion av kyrkliga gods, måste vissa utredningar göras, och bl.a. utarbetade hans sekreterare Rasmus Ludvigsson en mängd adliga genealogier. Ludvigsson kallas ibland den svenska släktforskningens fader. Det material som han samlade in var visserligen inte särskilt tillförlitligt – han lät fantasin spela där uppgifter saknades – men genom honom och hans inte mindre fantasifulla efterföljare på 1500- och 1600-talet väcktes i alla fall tanken på att samla adelns stamtavlor. I mitten av 1700-talet började man upprätta de s.k. riddarhusgenealogierna för att därmed skaffa en fullständig bild av det svenska frälset. Det behövdes i en tid då adeln utökades kraftigt, samtidigt som den bildade tyngdpunkten i ständerväldet. Innan frihetstiden var till ända hade ätterna sänt in mer än 1.000 stamtavlor, men man kan inte anlita dem utan att sovra strängt. Alltför många adelsmän spårade sin släkt med fantasins hjälp, där kunskaperna inte räckte till, för att på det viset kunna pråla med ”fina anor”. Det mest tillförlitliga verket när det gäller adliga släkter är Gustav Elgenstiernas ”Den introducerade svenska adelns ättartavlor”, som utgavs 1926-1936.

Men släktforskning är inte längre något adligt privilegium och utförs inte längre enbart i administrativt och politiskt syfte. Under 1800-talet, århundradet som förde med sig uppsving på så många områden, började släktböcker av borgerlig karaktär att tryckas.

De bestod liksom ättartavlorna av stamtavlor, dvs. släkthärledningar som utgår från den äldste kände stamfadern. Viktigast var Anreps ”Svenska släktboken” och Victor Örnbergs ”Svenska ättartal”, som sedermera utkommit under titeln ”Svenska släktkalendern”. Genom dessa släktböcker fick även ofrälse personer möjlighet att utreda sin härkomst, och efter hand som levnadsstandarden stigit och gemene man fått mera tid att ägna sig åt privata intressen, har släktforskningen förts ut i allt vidare kretsar.

Hur skall en vanlig människa utreda sin härstamning? Det naturligaste är att utgå ifrån sig själv och försöka göra upp en antavla. En sådan skiljer sig från stamtavlan just genom att den utgår från den person vars härstamning skall utredas – probanden – och inte från den äldste kände stamfadern. För att få sin antavla så tydlig och åskådlig som möjligt, bör man sätta nummer på anorna. Man kan exempelvis ge varje generation en romersk siffra och numrera anorna med arabiska siffror. Andra system för numreringen finns att välja på i tillgängliga handböcker.

När man skall göra upp denna antavla, börjar man givetvis med att nedteckna uppgifter som man har sedan gammalt om sin släkt eller sådana som man lyckats skaffa av äldre släktingar. Det kan hända att den egentliga släktforskningen börjar med att man frågar sig när och var farfar föddes – kanske kan ingen dra sig till minnes farfars födelsedatum. En titt i gamla skrivbordsgömmor skadar inte, i synnerhet om man bor i ett hus som förut varit i släktens ägo. Det finns bygder där hemmanen gått i arv i samma släkt genom generationer, och ibland när man systematiskt gått igenom arkiven på landsbygden, har man funnit en riklig mängd arkivalier,

i vissa fall ända från medeltiden. De bouppteckningsinstrument, arvskiftes- och rättegångshandlingar m.m., som brukar finnas i släktgårdarnas arkiv, har släktforskaren naturligtvis ovärderlig nytta av.

Forskningen blir mera invecklad sedan man tömt de egna förråden, och det är viktigt att man väljer den enklaste och snabbaste vägen. Det är inte säkert att man viner något på att genast gå till de offentliga arkiven. Har man t.ex. haft en förfader av adlig börd, är det troligt att man kan rulla upp sin härkomst så långt det går med hjälp av Elgenstiernas ättartavlor som nämndes nyss. Och har en medlem av släkten varit prästman, är det inte alls omöjligt att man kan finna uppgifter om honom i något av de tryckta *herdaminnena*. Över huvud taget bör man tänka på att den svenska bokutgivningen på personforskningens område är ytterst omfattande. Förutom levnadsteckningar över kända personer finns det matriklar, där kanske yrket varit bestämmande för urvalet, kalendrar, minnesskrifter osv. *Sven Ågren* visar till rätta i denna blomstrande litteraturflora i *Svensk biografisk uppslagslitteratur*, och i varje årgång av *Historisk tidskrift* finns en bokförteckning som också omfattar bidragen till släkt- och personforskningen. Tryckta *likpredikningar*, som fanns förr i tiden, kan innehålla mer eller mindre utförliga personnotiser av intresse för släktforskaren.

Men förr eller senare måste man vända sig till de offentliga arkiven. Pappersfloden från statliga och delvis även kommunala myndigheter leds till olika arkiv, beroende på handlingarnas beskaffenhet. I Riksarkivet är det regeringens och de centrala verkens arkiv som bildar huvudbeståndet, men dit hör också kammarsarkivet som har mycket stor betydelse för släktforskningen. I krigsarkivet ryms arméns och flottans arkivalier. De lokala statliga myndigheterna – länsstyrelser, häradsrätter, rådhusrätter, fängvårdsanstalter, landsfogdar, häradsskrivare, landsfiskaler, magistrater, pastorsämbeten osv. – är skyldiga att lämna sina arkivalier till landsarkiven.

Sitt viktigaste material finner man som släktforskare i *landsarkiven*. De är fem till antalet och ligger i *Lund* (för Malmöhus, Kristianstads, Blekinge och Hallands län), *Göteborg* (för Göteborgs- och Bohus, Älvsborgs, Skaraborgs och Värmlands län), *Vadstena* (för Östergötlands, Jönköpings, Kronobergs och Kalmar län), *Uppsala* (för hela Svealand utom Värmland och Stockholms stad) samt *Härnösand* (för hela Norrland utom Jämtlands län). Särskilda länsarkiv finns i Östersund för Jämtlands och i Visby för Gotlands län. I Stockholm fungerar som landsarkiv Stockholms stadsarkiv. Det styrs kommunalt och mottar alltså även arkivalier från kommunala verk.

I landsarkiven är det i synnerhet *kyrkoarkiven* som kan vara fyndgruvor för en släktforskare. Lagen säger att pastorsämbetena skall behålla kyrkoarkiven för de senaste hundra åren men lämna de äldre delarna till landsarkivet – såvida de inte har fått Kungl. Maj:ts dispens att själva förvara hela arkivbeståndet. Det är alltså inte säkert att man finner de begärliga kyrkoarkivalierna just i landsarkivet. Det klokaste man kan göra är att allra först vända sig till riksarkivet och ta reda på var dessa kyrkoarkivalier förvaras. I riksarkivet kan man dessutom få upplysning om de särskilda seriernas begynnelseår och om eventuella luckor – och kanske får man veta att hela arkivet brunnit upp eller förstörts på annat sätt. Det finns förteckningar över samtliga kyrkoarkiv, och varje serie har sitt bestämda signum. Förteckningarna börjar alltid med *husförhörsböckerna*, som från 1894 kallas *församlingsböcker*. Dessa är en ypperlig källa, när man vill ha reda på sin härkomst. Där finns upplysningar om födelseort och födelseår, om giftermål och in- och utflyttningar. (I husförhörsböckerna i Stockholms församling saknas tyvärr sådana notiser.) Av största betydelse är vidare de s.k. *ministerialböckerna*. De omfattar längder över in- och utflyttade, födda, nattvardsgäster ("kommunionslängder"), lysningar och vigslar samt döda. *Kyrkornas räkenskapsböcker* får man inte heller glömma. Där kan t.ex. finnas kvitton på avgifter för ringningar och gravöppningar, som ger möjlighet att komplettera dödböckernas uppgifter.

Hur långt tillbaka i tiden kan man spåra sina förfäder? Kyrkobokföringen lagfästes genom 1686 års kyrkolag, men på sina håll var det brukligt långt innan dess att prästen förde bok över församlingsborna. Några strödda kyrkoarkivalier finns bevarade från medeltiden och 1500-talet, men ministerialböckerna kom först på 1600-talet, i enstaka fall i århundradets början. Om någon söker sina förfäder i Västerås stift, kan han med litet tur få tag i ministerialböcker från 1620- och 1630-talen. Och har man haft sina förfäder i Skåne, har man likaledes påfallande goda möjligheter att pejla djupare ner i tiden än vad som eljest är vanligt. Det beror på att kyrkobokföring föreskrevs tidigare i Danmark än i Sverige, och Skåne tillhörde Danmark.

Dessvärre räcker det sällan att studera enbart kyrkböckerna. Ganska snart kan man bli tvungen att söka spåren på annat håll. Närmast blir det då fråga om att undersöka något av det omfattande material, i vilka människor bokförs i egenskap av skattebetalare, alltså *jordböcker*, *mantalslängder* och *andra skattelängder*. Om ens förfäder var av bondesläkt – och det är det vanligaste här i Sverige – är det möjligt att man kan tränga tillbaka till 1500-talets mitt, eftersom det var då man började föra jordböcker. God hjälp har man av det gamla svenska skicket att låta sin fars förnamn bestämma sonens efternamn. Visar det sig i mantalslängden att en bonde vid namn Per Svensson haft ett hemman före en annan bonde som hette Olof Persson, kan man misstänka att Olof var son till Per. Men man skall inte vara för säker på sin sak utan kontrollera att det stämmer. Hur det verkligen förhöll sig, kan mycket väl framgå av *domböckerna*, som är synnerligen upplysande när det gäller ägo- och släktskapsförhållanden.

Domböckerna finns dels i härads- och rådhusrätternas arkiv, som levereras till landsarkiv, och dels hos hovrätterna, dit motsvarande exemplar av domböckerna – de s.k. reoverade domböckerna – överlämnats. Svea hovrätts äldre arkiv är inrymt i riksarkivet. Även jordböcker och mantalslängder förekommer i dubbla exemplar. Det ena förvaras i något av landsarkiven och det andra i kammararkivet. Finns det luckor i serierna på ena hållet, är det alltså mycket sannolikt att man kan kompenseras genom dubblettexemplar på andra hållet. (Mantalslängder för Stockholm finns dock endast i stadsarkivet).

Andra handlingar som är utomordentligt viktiga för släktforskningen är bouppteckningarna. I dessa blir man bl.a. underrättad om arvingarna och deras släktskap med den avlidne.

De nämnda arkivserierna är absolut nödvändiga för släktforskningen, men om man skall ha verklig framgång som forskare, får man inte vara rädd för att snegla åt sidorna. Den obetydligaste anteckning kan visa sig vara en förlösande formel. Om man har reda på en förfaders yrke, ges det speciella möjligheter att komma vidare. Soldaterna t.ex. finns uppförda i krigsarkivets rullor, borgarna i burskapshandlingar och skråarkiv (skråarkiv finns i Nordiska museet och Stockholms stadsarkiv och på andra håll), ämbetsmän och tjänstemän står i matriklar och i räkenskaper som gjorts i samband med avlöningar, många arbetare finns antecknade i fabriksberättelser som ingivits till myndigheterna osv., osv.

Man måste också vara kritisk och inte lita obetingat på vad som står skrivet i källmaterialet. Det kan finnas tryckfel. Prästen och den som förrättat mantalsskrivningen kan ha skrivit fel – för att inte tala om att de avsiktligt kan ha blivit förda bakom ljuset. Överallt finns det fallgropar. Men tjusningen i släktforskning ligger just i att trots svårigheterna komma sanningen på spåren. Och så gäller det förstås att ta vara på allt som kan förtydliga bilden av förfäderna, så att de gångna släktleden får liv. Det är inte så mycket bevänt med en antavla som enbart innehåller namn och data för födsel, vigsel och död. Ofta kan man ha utbyte av att samarbeta med andra som är intresserade av släktforskning. Det finns olika släktforskarföreningar, av vilka den största är *Genealogiska föreningen* i Stockholm. Denna förening har register och samlingar av olika slag som står till släktforskarens förfogande och utger en tidskrift.

Handböckerna? Låt mig nämna *Sex kapitel om släktforskning* av *Ella Heckscher* och *Släktvetenskapen med hänsyn till svensk forskning*, av *Johan Wretman*. För att tyda den ålderdomliga stilen i äldre kyrkböcker och andra arkivalier kan man ha gos nytta av *Alf Åberg*, *Läsning av gamla handstilar*. Lycka till!

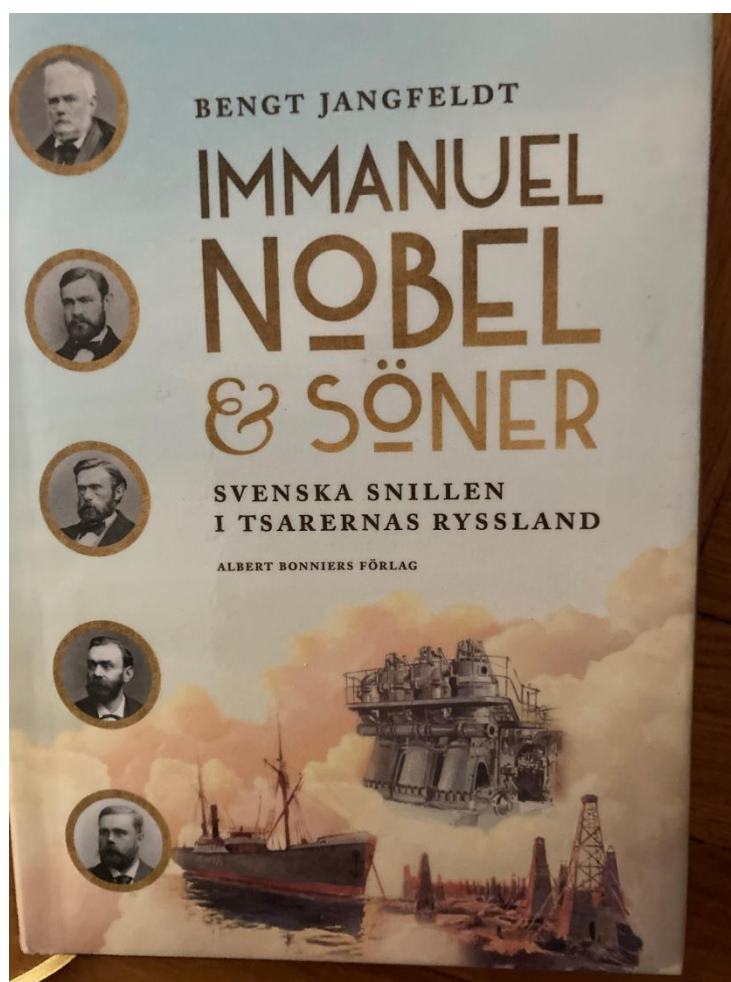
BOKTIPSET: Immanuel Nobel & Söner

I våras ringde Carl-Uno Sjöblom upp mig och tipsade om ett bra TV-program om släkten Nobel som sändes i Access. Programmet hette ”*Immanuel Nobel & Sönder*” och handlade om Bengt Jangfeldts bok med samma rubrik.

Boken handlar om familjen Nobels verksamhet i S:t Petersburg och i Baku under åren 1838 och 1918, då man tvingades fly undan den ryska revolutionen. Boken är intressant, lättläst och rikt illustrerad

Bengt Jangfeldt har också skrivit en intressant bok med titeln ”*Svenska vägar till S:t Petersburg*” som handlar om den svenska befolkningen i S:t Petersburg

Anita Järvenpää

Byråkratiskt hinder

För några år sedan hade jag kontakt med en tidigare vän från båtklubbstiden i Vaxholm, Thomas Wallin. Vi hade många gemensamma minnen från Vaxholms Båtklubb. Thomas var även mycket aktiv i flygklubben Flygande Veteraner. Där var han under många år redaktör för deras medlemstidning.

Så småningom gled vi ifrån varandra, mycket beroende på att han flyttade till Danmark. Där bor han tillsammans med hustrun Karin. Staden heter Tønder och ligger nära den tyska gränsen.

För ett antal år sedan tog jag kontakt med Thomas igen. Det blev åter ett trevligt samtal om gamla tider. Han berättade att han försöker få ett danskt medlemskap. Men det verkar vara svårt. Han behövde uppgifter från svenska skatteförvaltningen. Något svar fick han inte. Som släktforskare borde jag kunna ta fram de uppgifter den danska myndigheten behövde. Sagt och gjort. Jag ritade upp släkträd för Thomas och Karin och skickade till Thomas. Han skickade in ansökan till den danska myndigheten. Efter en vecka var han dansk medborgare.

Trädet och Thomas tackbrev bifogas

Arne Sundberg

Den 3 augusti 2017 loggade jag in på Skatteförvaltningen i Sverige med mitt Bank ID och bad om de här personbevisen rörande

Nils Oskar Emanuel Wallin Personnummer 080402-0378.
Johan Arthur Jansson Personnummer 060712-2959

Någon bekräftelse från Skatteförvaltningen fick vi inte. Och vi hörde heller inte hört ett ljud från dem....

Det var ruggigt kusligt... Jag blir fortfarande upprörd när jag tänker på det.

Och det var då du trädde in som vår räddande ängel! Några dagar senare hade vi de två släkträden för Karins och mina familjer, som du med blixstens hastighet hade fått fram.

Den 22 augusti 2017 kunde jag sända in våra släkträd till Statsförvaltningen i Aabenraa och några dagar senare hade jag bevisen på vores statsborgerskab i brevlådan. De var signerade den 28 augusti 2017.

Det gick alltså med en rasande fart!

Utan dig käre Arne hade vi sannolikt fortfarande enbart varit svenskar.

Det är vi förstås fortfarande men vi är också danska statsborgare. Och det är så otroligt viktigt när man är bosatt här.

Någon tid senare hade vi också fått våra danska pass. Som gäller i tio år.

Vi trivs och vi har trivts varenda dag här i Danmark sedan vi flyttade hit den 9 januari 2009.

Och du hjälpte oss till allt detta käre vännen Arne.

Vi är dig evigt tacksamma. Vore du nu här skulle du få massor av jättekramar!!

*Stora och varma hälsningar
Thomas och hans Karin*

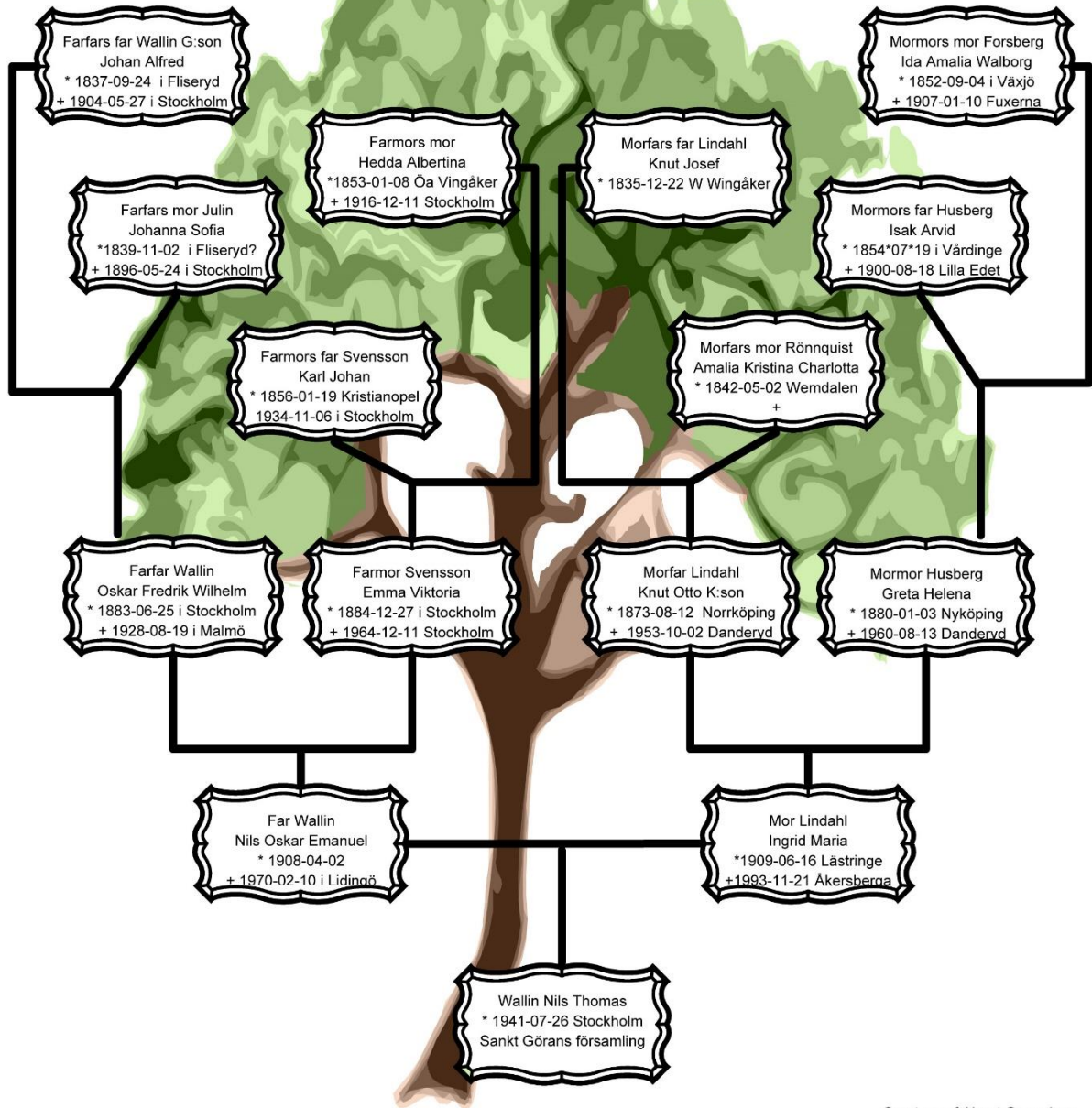
KARIN OG THOMAS WALLIN

STRUCKS ALLÉ 17 • 6270 TØNDER • DANMARK
TEL. KARIN +45 52 53 98 87 • THOMAS +45 20 87 73 07

karin.wallin7@gmail.com • thomaswallin1@me.com

My Family Tree

Courtesy of About Genealogy
<http://genealogy.about.com>

Släktinformation med punsch under eken.

Jag fick i början av juni en förfrågan från Ljusterö konstförening att hålla en presentation om vår ö Östra Lagnö och den släktforskning jag gjort här med 10 generationer tillbaka till 1500-talet. Olof Nilsson som var född ca 1590 är min äldsta förfader på ön. Han hade 7 barn vars ättlingar jag försökt följa till nutid. Det har givit ca 1200 personer till databasen vilka huvudsakligen har funnits och finns i och på omgivande öar som Ljusterö, Edö, Husarö, Ingmarsö med flera.

Naturligtvis fanns här på Östra Lagnö önskemål att berätta om den konstnärskoloni som fanns här 1894 med storheter som Albert Engström, JAG Acke, Bruno Liljefors, Anders Zorn, Gustav Fjaestad och många fler av konstnärseliten under denna tid.

Det har varit en årlig återkommande tradition för konstföreningen, att ha ett möte med lite punsch under den ek som konstnärerna hade utnyttjat 1894 till samma ändamål.

Sedan flera år har Claes Moser normalt brukat berätta om konstnärerna. Nu var han sjuk och jag fick det hedersamma uppdraget att ersätta honom och tog chansen att visa mina resultat av släktforskningen här på ön.

50 personer (som var maxgräns enligt pandemirestriktionerna) hade anmält sig och flera stod på kölista. Troligen var det mer punschen som lockade än min presentation, men jag fick ändå framföra mitt favoritämne om utvecklingen på vår ö. På bilden kan man se hur bra det gick med Corona avståndet när man kunde sitta i gräset och i svalkan och skuggan av en ek.

Tore Österman juli 2021

Foto: Urban Baudin

Gustaf Frödings sista bostad

Inbäddad i djup grönska i närheten av Djurgårdsbrunnskanalen ligger det ett grönt hus, som kallas Villa Gröndal. På en bild från en karta från 1696 finns här endast en lada. Senare byggdes det ett boställe för de jägare som biträdde vid de kungliga jakterna på Djurgården. Här fanns också en ladugård med kor och hästar. 1818 uppläts platsen till stadssekreterare Johan Ulrich som lät uppföra den nuvarande byggnaden. När Djurgårdsbrunnskanalen skulle byggas köpte Karl XIV Johan tillbaka fastigheten.

I början av 1900-talet bodde Gustaf Fröding, som då var mentalsjuk och gravt alkoholiserad, här tillsammans med sin sköterska Signe Trotzig. Han avled här den 8 februari 1911. Det var också här han skrev sin sista diktsamling *Rekonvalescentia*.

Gustaf Fröding föddes den 22 augusti 1860 på Alsters herrgård utanför Karlstad. Han var son till löjtnanten Ferdinand Gustaf Fröding och biskopsdottern Anna Emilia Agardh. När Gustaf var fem år gammal blev fadern sjuk i vad som kallades ”nervösa åkommor” och modern fick ensam ta hand om familjen.

Efter studentexamen studerade han vid Uppsala universitet, varefter han återvände till Värmland och började som redaktör på Karlstadstidningen. Även Gustaf hade nervösa besvär och vårdades tidvis på kuranstalt både i Tyskland och i Norge.

1891 publicerades hans första diktsamling *Guitarr och dragharmonika*, som bl.a. innehåller flera komiska dikter om livet i Värmland, t ex *Det var dans bort i vägen*. 1894 utkom *Nya dikter* och 1896 *Stänk och flikar*. Många av dikterna är skrivna på värmländsk dialekt.

1898-1902 var han inlagd på Uppsala sjukhus för psykiskt sjuka. 1901-1902 utkom hans samlade dikter.

Vid begravningen söndagen den 12 februari 1911 fördes Frödings kista i stor procession från sitt hem genom ett snötäckt Stockholm till Klara kyrka. Uppemot 200.000 människor beräknas ha kantat Stockholms gator för att hylla skalden. Begravningsceremonin förrättades av Nathan Söderblom. Band gästerna märktes bl.a. kronprins Gustaf Adolf (senare Gustaf VI Adolf), prins Eugen och statsminister Arvid Lindman. Efter begravningsakten fördes kistan med tåg till Uppsala där kistan gravsattes på Gamla kyrkogården.

Anita Järvenpää

Antavla Gustaf Fröding

<p>Jan Fröding F 1791-11-27 Stora Kil (S) D 1858-03-19 Alsters bruk (S) Handlare, brukspatron</p>	<p>Jan Ryman Thomasson F 1759-10-29 Dimbo (R) D 1835-12-13 Nedre Ullerud (S) Soldat</p>	<p>Thomas Jansson F 1732 Finland D 1764-05-16 Dimbo (R) Mjöltnare</p> <hr/> <p>Kersti Andersdotter F Ca 1730 Dimbo (R) D 1815-03-24 Brandstorp (R)</p>
<p>Gustaf Ferdinand Fröding F 1826-08-12 Karlstads SFS (S) D 1881-02-09 Kristinehamn (S) Löjtnant</p>	<p>Märta Jansdotter F 1757-11-11 Övre Ullerud (S) D 1834-01-05 Karlstad SFS (S)</p>	<p>Jan Nilsson F Ca 1723 D</p> <hr/> <p>Margareta Andersdotter F ca 1728 D</p>
<p>Christina Gustafva Branzell F 1800-10-12 Asker (S) D 1872-06-06 Asker (S)</p>	<p>Bengt Johan Branzell F 1758-04-28 Nordmark (S) D 1821-05-12 Alster (S) Konstmästare</p>	<p>Johan Branzell F 1721-04-07 Alster (S) D 1773-02-28 Nordmark (S) Inspektör</p> <hr/> <p>Maria Barbara Landberg F 1737-08-02 Nordmark (S) D 1815-07-15 Alster (S)</p>
<p>Gustaf Fröding F 1860-08-22 Alsters herrgård (S) D 1911-02-08 Djurgården, Hedvig Eleonora (A) Författare, skald</p>	<p>Anna Gustafva Forsell F 1770-01-11 Karlstad SFS (S) D 1821-07-22 Alster (S)</p>	<p>Gustaf Forsell F 1741-01-11 Karlstad SFS (S) D 1779-06-20 Karlstad SFS (S) Rådman</p> <hr/> <p>Kristina Elisabet Hamn F 1740-01-30 Karlstad (S) D 1814-04-22 Alster (S)</p>
<p>Carl Adolf Agardh F 1785-01-23 Båstad (L) D 1859-01-21 Karlstads SFS (S) Biskop, Professor</p>	<p>Michael Jürgen Michelsson Agardh F 1798-02-14 Husum, Danmark D 1808-08-20 Båstad (L) Skeppare</p>	<p>Hans Michelsen Agardh F 1746 D 1771-07-14 Schenefeld, Holstein, Tyskland Underofficer</p> <hr/> <p>Catarina Petersen F 1711 Tönder, Danmark D 1780 Båstad (L)</p>
<p>Anna Eliana Emilia Agardh F 1827-03-01 Lund (M) D 1887-09-02 Eksjö (F)</p>	<p>Agneta Christina Ollman F 1754-04-01 Båstad (L) D 1831-01-05 Båstad (L)</p>	<p>Jöns Petter Ollman F 1719 Båstad (L) D 1771-04-01 Båstad (L) Skeppare</p> <hr/> <p>Ingeborg Christina Björkegren F 1721 Båstad (L) D 1757 Båstad (L)</p>
<p>Margareta Charlotta Lindsoug F 1796-06-16 Lunds domkyrkoförs.(M) D 1868-11-11 Karlstads SFS (S)</p>	<p>Jacob Lindsoug F 1759-02-22 Lunds domkyrkoförs. (M) D 1834-08-04Lund Handlare</p>	<p>Jakob Lindsoug F 1724 Lund D 1792-04-16 Lunds domkyrkoförs. (M) Handlande Lund</p> <hr/> <p>Margareta Bering F 1729 Husie (M) D 1759-03-06 Lunds domkyrkoförs. (M)</p>
<p>Margareta Charlotta Lindsoug F 1796-06-16 Lunds domkyrkoförs.(M) D 1868-11-11 Karlstads SFS (S)</p>	<p>Bothilda Winning F 1769-05-29 Lunds domkyrkoförs.(M) D 1839-09-27 Laholm (L)</p>	<p>Per Andersson Winning F Ca 1725 Lund (M) D 1800-02-27 Lund Akademivaktkarl</p> <hr/> <p>Karna Nilsson F Ca 1728 Lund (M) D 1809-01-16 Lunds domkyrkoförsaml. (M)</p>

Sysslingens datum för 2021

Följande datum gäller som riktlinjer för årets tidningar. Bidrag till tidningen kan sändas via e-post eller vanligt brev till:

e-post: Sysslingen@hotmail.com eller Info@roslagen.be
brev: *Susanne Fagerqvist, Murkelvägen 137, 184 34 Åkersberga.*

Bidrag vill vi ha senast ca 4 veckor före utgivning. Se sid 2 i tidningen.

Utgivning

Nr 1 Februari/Mars   Nr 2   Maj/Juni   Nr 3   September   Nr 4   November

---

Revisorer:

	Birgit Lindkvist	070-219 92 17
	Lennart Elg	08-540 619 96
Suppleant	Leif Gannert	08-541 303 70

Valberedning:

<i>Sammanställande</i>	Arne Sundberg	08-541 324 55
	Carl-Göran Backgård	076-317 01 27
	Rune Atling	072-327 43 53

Redaktionskommitté:

Susanne Fagerqvist	Ulla Persson
Arne Sundberg	Leif Gannert
Anita Järvenpää	Olle Kungberg
Nils Lindgren	Dick Fagerqvist
Lars Granath	Tore Österman
